

**Az alapeljárás felei**

Felperes: Alicja Sosnowska

Alperes: Dyrektor Izby Skarbowej we Wrocławiu Ośrodek Zamiejscowy w Wałbrzychu

**Tárgy**

Előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Wojewódzki Sąd Administracyjny we Wrocławiu – Az EK 5. cikk harmadik albekezdésének, a tagállamok forgalmi adókra vonatkozó jogszabályainak összehangolásáról szóló, 1967. április 11-i 67/227/EGK első tanácsi irányelv (HL 71., 1301. o.; magyar nyelvű kiadás 9. fejezet, 1. kötet, 3. o.) 2. cikkének és a tagállamok forgalmi adóra vonatkozó jogszabályainak összehangolásáról – közös hozzáadottértékadó rendszer: egységes adóalap megállapításáról szóló, 1977. május 17-i 77/388/EGK hatodik tanácsi irányelv (HL 145., 1. o.; magyar nyelvű kiadás 9. fejezet, 1. kötet, 23. o.) 18. cikke (4) bekezdésének és 27. cikke (1) bekezdésének értelmezése – Forgalmi adóra vonatkozó olyan nemzeti szabályozás, amely a túlfizetés visszatérítési határidejével kapcsolatban kedvezőtlenebb szabályokat rögzít az adóköteles tevékenységüket megkezdő és közösségi termékértékesítést végző adóalanyként nyilvántartásba vett adóalanyok számára – Az adósemlegesség és az arányosság elve

**Rendelkező rész**

- 1) A 2005. december 12-i 2005/92/EK tanácsi irányelvvel módosított, a tagállamok forgalmi adóra vonatkozó jogszabályainak összehangolásáról – közös hozzáadottértékadó-rendszer: egységes adóalap megállapításáról szóló, 1977. május 17-i 77/388/EGK hatodik tanácsi irányelv 18. cikkének (4) bekezdésével és az arányosság elvével ellentétben az olyan nemzeti szabályozás, amely – mint az alapügyben szóban forgó – az adókijátszások és adókikerülések megakadályozásához szükséges ellenőrzések lehetővé tétele céljából az adóalany hozzáadottértékadó-bevallásának benyújtásától számított 60 napról 180 napra hosszabbítja meg azt az időszakot, amely az adóhivatal rendelkezésére áll a hozzáadott-értékadó-túlfizetés valamely adóalany-kategória számára történő visszatérítésére, kivéve ha ezen adóalanyok 250 000 PLN összegű biztosítékot nyújtanak.
- 2) Az olyan rendelkezéseket, mint amelyekről az alapügyben szó van, nem lehet a 2005/92 irányelvvel módosított 77/388 hatodik irányelv 27. cikkének (1) bekezdése szerinti „eltérő különös intézkedéseknek” tekinteni, amelyek célja az adókijátszás vagy adókikerülés egyes formáinak a megakadályozása.

(<sup>1</sup>) HL C 69., 2008.3.24.

A Bíróság (harmadik tanács) 2008. augusztus 12-i ítélete (Cour d'appel de Montpellier (Franciaország) előzetes döntéshozatal iránti kérelme) – Ignacio Pedro Santesteban Goicoechea elleni büntetőeljárás

(C-296/08. PPU. sz. ügy) (<sup>1</sup>)

(Büntetőügyekben folytatott rendőrségi és igazságügyi együttműködés – 2002/584/IB kerethatározat – 31. és 32. cikk – Európai elfogatóparancs és a tagállamok közötti átadási eljárások – A kiadatás iránti kérelmet végrehajtó állam lehetősége 2004. január 1-jét megelőzően elfogadott, de ebben az államban egy későbbi időponttól hatályos egyezmény alkalmazására)

(2008/C 260/05)

Az eljárás nyelve: francia

**A kérdést előterjesztő bíróság**

Cour d'appel de Montpellier (Franciaország)

**Az alap-büntetőeljárás résztvevője**

Ignacio Pedro Santesteban Goicoechea.

**Tárgy**

Előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Cour d'appel de Montpellier (Franciaország) – Az európai elfogatóparancsról és a tagállamok közötti átadási eljárásokról szóló, 2002. június 13-i 2002/584/IB tanácsi kerethatározat (HL L 190., 1. o. 19. fejezet, 6. kötet, 34. o.) 1. cikkének értelmezése – Valamely tagállam lehetősége egy másik tagállam viszonylatában a kerethatározat, és különösen az Európai Unió tagállamai közötti átadási eljárásokról szóló, 1996. szeptember 27-i Dublini Egyezmény által előírtól eltérő eljárás alkalmazására – Az elfogatóparancsot kibocsátó tagállam általi, arra vonatkozó bejelentés elmulasztásának hatása, hogy mely létező egyezményeket és megállapodásokat kívánja továbbra is alkalmazni – Az elfogatóparancsot végrehajtó tagállam lehetősége 2004. január 1-jét megelőzően elfogadott, de ebben az államban csak e dátumot követően hatályba lépett egyezmény alkalmazására

**Rendelkező rész**

- 1) Az európai elfogatóparancsról és a tagállamok közötti átadási eljárásokról szóló, 2002. június 13-i 2002/584/IB tanácsi kerethatározat 31. cikke úgy értelmezendő, hogy az csak olyan helyzetre vonatkozik, amikor az európai elfogatóparancs alkalmazható, amiről nincsen szó, ha a kiadatási kérelem a tagállam által a kerethatározat 32. cikke szerint tett nyilatkozatban meghatározott időpont előtt elkövetett cselekményekre vonatkozik.

2) A 2002/584 kerethatározat 32. cikke úgy értelmezendő, hogy azzal nem ellentétes, ha a végrehajtó tagállam az Európai Unió tagállamai közötti kiadatásról szóló, a Tanács 1996. szeptember 27-i jogi aktusával létrehozott, és ugyanezen a napon valamennyi tagállam által aláírt egyezményt alkalmazza, még akkor sem, ha az ebben a tagállamban csak 2004. január 1-jét követően lépett hatályba.

(<sup>1</sup>) HL C 233., 2008.8.30.

**Az Elsőfokú Bíróság (második tanács) T-236/06. sz., Landtag Schleswig-Holstein kontra Bizottság ügyben 2008. április 3-án hozott végzése ellen a Landtag Schleswig-Holstein által 2008. június 27-én benyújtott fellebbezés**

(C-281/08. P. sz. ügy)

(2008/C 260/06)

Az eljárás nyelve: német

## Felek

Fellebbező: Landtag Schleswig-Holstein (képviselők: S. Laskowski Privatdozentin, J. Caspar Professor)

A másik fél az eljárásban: az Európai Közösségek Bizottsága

## A fellebbező kérelmei

- A Bíróság nyilvánítsa a fellebbezést elfogadhatónak és megalapozottnak;
- a Bíróság helyezze hatályon kívül az Elsőfokú Bíróság 2008. április 3-ai végzését;
- a Bíróság adjon helyt a felperes elsőfokú kérelmeinek és nyilvánítsa a T-236/06. sz. ügyben benyújtott keresetet elfogadhatónak és megalapozottnak;
- másodsorban: a Bíróság az ügyet utalja vissza az Elsőfokú Bírósághoz annak érdekében, hogy az az eredeti keresetet elfogadhatóvá nyilvánítsa és az eddigi eljárást folytassa;
- a Bíróság döntsön a költségekről és kötelezze a Bizottságot a jelen eljárással felmerülő összes költségek viselésére.

## Jogalapok és fontosabb érvek

Az Elsőfokú Bíróság a fellebbező megsemmisítés iránti és az Európai Közösségek Bizottságával szemben benyújtott keresetét mint elfogadhatatlant elutasította, azzal az indokkal, hogy a fellebbező nem minősül az EK 230. cikk (4) bekezdésének értelmében vett jogi személynek. A megsemmisítésre irányuló kereset a Bizottság 2006. március 10-i és június 23-i határozatai ellen irányult, amelyekkel a Bizottság megtagadta a fellebbező hozzáférést a SEC (2005) 420 dokumentumhoz, amely a jelenleg a Tanácsban tárgyalta, a bűnözés és a bűncselekmények – ideértve a terrorizmust is – megelőzése, nyomozása, felderítése és üldözése céljából a nyilvánosan elérhető elektronikus hírköz-

lési szolgáltatások nyújtásával kapcsolatban feldolgozott és tárolt adatok, illetve a nyilvános hírközlési hálózatokon továbbított adatok megőrzéséről szóló kerethatározat-tervezetről tartalmaz jogi elemzést.

A fellebbező az Elsőfokú Bíróság végzésével szemben benyújtott fellebbezését két jogalapra alapítja.

Először is az Elsőfokú Bíróság megsértette a meghallgatáshoz való jog biztosításának kötelezettségére vonatkozó elvet. Ez az alapelv a tisztességes eljárás garanciáinak és a hatékony jogvédelemnek a kifejeződése, egyebek között annak megakadályozását célozza, hogy a bírósági döntést esetleg valamely olyan előadás befolyásolja, amelyet a felek nem tudtak megvitatni. Ezáltal megelőzhető a „meglepetéshatározat” hozatala. Az Elsőfokú Bíróságnak a meglepetésdöntés megelőzése érdekében lehetőséget kellett volna adnia az ügy tisztázására a fellebbező részére.

Másodsorban az Elsőfokú Bíróság megsértette a közösségi jogot, amikor az EK 230. cikk (4) bekezdése szerinti „jogi személy” fogalom tényállási elemeit tévesen értelmezte és a jogi személy tulajdonságait, így ennek megfelelően a fellebbező perbeli jogképességét hibásan nem ismerte el.

Az Elsőfokú Bíróság abból indult ki, hogy a Landtag Schleswig-Holstein (schleswig-holsteini tartományi gyűlés) elnöke a perbeli képviseleti hatáskörében nem a fellebbezőt, hanem „közvetlenül a Landot” (tartományt) képviseli, ami miatt a fellebbező nem jogképes és ezért a közösségi bíróságok előtt nincs perbeli jogképessége sem. Ebből az következik, hogy az Elsőfokú Bíróság a keresetet elfogadhatónak nyilvánította volna, ha a keresetlél a fellebbező helyett a „Land Schleswig-Holstein” megjelölést tartalmazta volna. Ez az álláspont nem csak jogilag téves, mivel a Land Schleswig-Holstein alkotmányával ellentétes, hanem a fellebbező szemszögéből „meglepetéshatározatot” is eredményez, amellyel a fellebbező nem számolhatott. Jogilag téves az Elsőfokú Bíróság végzése először is, mert nem ismerte el, hogy a Landtag a Land Schleswig-Holstein alkotmánya szerint „a nép által politikai akaratnyilvánításra választott legfőbb szerv” és másodsorban mert az Elsőfokú Bíróság nem észlelte, hogy a Landtag elnöke a Landtagot az azt érintő alkotmányjogi jogvitákban egészében képviseli. A „Land” fogalma jogilag átfogó és aspecifikus és – szabályozási területek szerint – jelentheti a Landesregierungot (tartományi kormányt) valamint a Landesparlamentet (tartományi parlamentet) is.

**A Tribunal de Première Instance de Mons (Belgium) által 2008. július 14-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Société de Gestion Industrielle kontra État belge**

(C-311/08. sz. ügy)

(2008/C 260/07)

Az eljárás nyelve: francia

## A kérdést előterjesztő bíróság

Tribunal de Première Instance de Mons (Belgium).